

Juryverslag Six Word Story-wedstrijd Passa Porta Festival

27 Maart 2019

Juryleden: Bert Kruismans, Simone Atangana Bekono, Giovanni Baudonck

Ik zit naakt in de koelkast.

Hanneke Middelburg

Dit is voelbaar en een beetje hilarisch. Is dit een opgevouwen mensenlichaam? Iets anders dat zich naakt kan voelen in die koude, donkere ruimte? De verbeelding gaat aan het werk. Het kan een poëtische, tactiele zin zijn, maar ook een simpele vorm van slapstick.

Ik heb de tijd leren doden.

Joke Bosch

Een confessie en een toonbeeld van kracht tegelijkertijd. De jury houdt van het meditatieve element, het stoïcijnse erin. Heel mooi ook hoe tijd doden een andere betekenis krijgt als je het aan ouder worden koppelt om jong te blijven in je hoofd.

La mer n'a plus son bleu.

Frédérique Bouras

Deze zin zou zo uit een gedicht kunnen komen. De grote watermassa die haar kleur verliest, haar identiteit. Is dit een reflectie van de schrijver op het eigen leven, een gebeurtenis? Is het een commentaar op de vervuiling van de oceaan? Een gebroken hart? Je weet het niet, maar blijft de zin herlezen. Eenvoudig en poëtisch, maar het vertelt zoveel meer.

Ik heb alleen een steen verlegd.

Tom Vanhaverbeke

Is dit een verantwoording? Een verdediging? Een teken van verslagenheid? En hoe groot is de steen? Je wil meer weten maar tegelijkertijd kan die ene steen en die ene ik ook een teken zijn van iets groters, kan het iets finaal en poëtisch zijn. Veel ikken vergen velen stenen. Een enkeling heeft echter maar die ene steen verlegd. Er schuilt iets groots en krachtigs in dit kleine beeld.

Ze zwegen, terwijl het water steeg.

Katrien De Nil

Dit zou ook zo uit een gedicht kunnen komen. Een acceptatie van iets ongemakkelijks, iets eventueel onomkeerbaars.

Fish in the sea seeks hook.

Sophie Whetton

Grappige tekst. Je zou een parallel kunnen maken met de vluchtelingencrisis. Of in de toekomst migreren vissen misschien naar het land?

Mijn moeder vroeg me mijn naam.

Tim Roose

Deze zin zou een straffe beginregel van een roman kunnen zijn. Wat is er met de moeder aan de hand? Waarom weet ze de naam van haar eigen kind niet meer?

Haar lijf was de enige getuige.

Dominique Minten

Deze zin roept eenzaamheid en trauma's op en het niet weten dat het er niet is. Het lichaam zit en voelt alles ook al heb je dat zelf niet door. Heel mooi!

Alle meisjes in Europa kregen borsthaar.

Rudie Verbunt

Een ongerijmdheid die meteen de toon zet. Ook de verleden tijd prikkelt. Het is gebeurd, maar wat is er gebeurd? Wat zijn de oorzaken en vooral wat zijn de gevolgen? Hoe is het in godsnaam zo ver kunnen komen? En is dat borsthaar er voor de eeuwigheid? Onze verbeelding mag en kan weer heel wat invullen.

